

31 Ιανουαρίου, 1991

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΟΥΛΛΑ ΧΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 717/88).

-
- Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί τον νόμο — Εσφαλμένη νομοθετική διάταξη — Θεμελίωση διοικητικής πράξης σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δεν επιφέρει ακυρότητα της πράξης αν αυτή μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθεσία και διάταξη. 5
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί/Προαγωγές — Δέουσα έρευνα — Στοιχειοθετείται ύπαρξη της δέουσας έρευνας αν όλα τα ουσιώδη στοιχεία ήταν ενώπιον της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. 10
- Οι Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι 1969 και 1988 — Άρθρα 28B(5) του Νόμου 180/87 όπως αναριθμηθήκε και τροποποιήθηκε από τον Νόμο 245/87 — Δεν αναφέρεται στην σύνταξη των πινάκων διοριστέων αλλά στην αναθεώρηση και συμπλήρωσή τους. 15
- Ο Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) Νόμος, Ν. 245/87 — Άρθρο 5(1) — Η σύνταξη των πινάκων διοριστέων πρέπει να γίνει μέχρι 31 Δεκεμβρίου — Επειδή το άρθρο δεν αναφέρει αν οι πίνακες αυτοί πρέπει να είναι οι τελικοί δεν υπάρχει παρέκκλιση από τον Νόμο αν οι τελικοί πίνακες μετά την εξέταση των συστάσεων γίνουν τον Απρίλιο του επόμενου έτους. 20
- Με την παρούσα προσφυγή ζητήθηκε (1) η ακύρωση της παράλειψης και/ή άρνησης της καθ' ης η αίτηση να διορίσει την αιτήτρια σαν Εκπαιδευτρια Κοπτικής/Ραπτικής και (β) η ακύρωση της απόφασης της καθ' ης η αίτηση να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος σαν Εκπαιδευτρια Κοπτικής/Ραπτικής αντί της αιτήτριας. 25

Στον αρχικό πίνακα διοριστέων που ετοιμάστηκε για την επίδι-

5
10
15
20
25
30
35
40

κη θέση η αιτήτρια είχε τον αριθμό 1, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος δεν περιλαμβανόταν. Το ενδιαφερόμενο μέρος αφού πληροφορήθηκε ότι η αίτησή της δεν είχε γίνει δεκτή γιατί δεν είχε την απαιτούμενη από τα Σχέδια Υπηρεσίας πενταετή τεχνική πείρα στην ειδικότητά της μετά την συμπλήρωση των σπουδών της, υπέβαλε ένσταση επισυνάπτοντας σχετικές βεβαιώσεις από δύο διαφορετικές εταιρείες. Η ένσταση έγινε δεκτή από την καθ' ης η αίτηση και στον αναθεωρημένο πίνακα διοριστέων το ενδιαφερόμενο μέρος είχε τον αριθμό 1 και η αιτήτρια τον αριθμό 2. Τελικά και ύστερα από τις προσωπικές συνεντεύξεις η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε να προσφέρει διορισμό στην επίδικη θέση, από 1η Σεπτεμβρίου, 1988, στο ενδιαφερόμενο μέρος.

Ο πρώτος ισχυρισμός της αιτήτριας ήταν ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατ' εφαρμογή λανθασμένων νομοθετικών διατάξεων, και συγκεκριμένα στα πρακτικά της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 17 Μαρτίου, 1988, που λήφθηκε η απόφαση για κλήση των υποψηφίων σε προσωπικές συνεντεύξεις, και 3 Ιουνίου, 1988, που λήφθηκε η επίδικη απόφαση, γίνεται αναφορά στο Νόμο 180/67, ενώ ο Νόμος αυτός είχε μεταγενέστερα τροποποιηθεί με τους Νόμους 245/87 και 76/88, που ήταν όλοι τροποποιητικοί του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 έως (Αρ. 3) του 1987 του βασικού δηλαδή Νόμου.

Η αιτήτρια κατά δεύτερο λόγο ισχυρίστηκε ότι ο πίνακας διοριστέων που συντάχθηκε στις 25 Απριλίου, 1988, συντάχθηκε παράνομα διότι το άρθρο 28B(5) του Νόμου προέβλεπε ότι ο Πίνακας συντάσσεται το μήνα Αύγουστο. Ο επόμενος ισχυρισμός της αιτήτριας ήταν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν είχε την απαιτούμενη από το Σχέδιο Υπηρεσίας πενταετή τεχνική πείρα στην ειδικότητα, μετά την συμπλήρωση των σπουδών της, και ότι η Επιτροπή δεν διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα για να εξακριβώσει κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε το προσόν αυτό. Σε υποστήριξη του ισχυρισμού αυτού η αιτήτρια προέβαλε ότι η βεβαίωση που προσκόμισε το ενδιαφερόμενο μέρος αναφορικά με τους όρους εργασίας της στη σχετιζόμενη εταιρεία και η σχετική ένορκη δήλωσή της αποτελούσαν μεταγενέστερα στοιχεία που δεν βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής όταν εξετάζε το θέμα.

Τέλος, η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι ο λόγος που προτιμήθηκε για διορισμό το ενδιαφερόμενο μέρος, δηλαδή το γεγονός ότι πήρε το ακαδημαϊκό της προσόν ένα χρόνο νωρίτερα από την αιτήτρια ήταν αντίθετος προς το Σύνταγμα και τη νομολογία μας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Κρίνεται αβάσιμος ο ισχυρισμός περί λανθασμένης νομοθετικής θεμελίωσης της επίδικης απόφασης με βάση τις ιδιαίτερες αναφορές στα πρακτικά των συνεδριών της καθ' ης η αίτηση που το αποδεικνύουν και με βάση τον νομολογιακό κανόνα που ανα-

γνωρίζει δυνατότητα επίκλησης εσφαλμένης νομοθετικής διάταξης αν η απόφαση θα μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθεσία και διάταξη.

2. Απορρίπτεται ο ισχυρισμός περί παράνομης σύνταξης του πίνακα διοριστέων κατά το άρθρο 28(Β)(5) με βάση το λεκτικό του άρθρου αυτού αλλά και μετά από τη διαπίστωση ότι τυγχάνει εφαρμογής και το άρθρο 5(1) του Νόμου 245/87 από το οποίο και δεν σημειώθηκε παρέκκλιση. 5

3. Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί έλλειψης της δέουσας έρευνας για το προσόν της πενταετούς πείρας και σχετικά με τα μεταγενέστερα στοιχεία της βεβαίωσης και της ένορκης δήλωσης, το μόνο στοιχείο που δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής όταν πήρε την επίδικη απόφαση ήταν οι όροι εργασίας του ενδιαφερόμενου μέρους στη σχετική εταιρεία. Το στοιχείο όμως αυτό δεν διαφοροποιεί καθόλου την κατάσταση. Από τα υπόλοιπα στοιχεία που ήταν ενώπιον της καθ' ης η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτό σε αυτήν να αποφασίσει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε το προσόν της πείρας και το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση του στην κρίση της καθ' ης η αίτηση. 10
15

4. Απορρίπτεται ο ισχυρισμός περί αντισυνταγματικότητας και σύγκρουσης με την νομολογία ως αβάσιμος διότι αφενός δεν προβλήθηκε κανένας ισχυρισμός για την παραβίαση του Συντάγματος και αφετέρου διαπιστώθηκε η διαφοροποίηση των επικαλούμενων από την αιτήτρια αποφάσεων. Όσο για το κρίσιμο άρθρο 28(Β)5 του Νόμου 180/87 το Δικαστήριο δεν επείσθη ότι είναι αντίθετο με το Σύνταγμα ή τη νομολογία. 20
25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Λιμνάτος και άλλοι v. Δημοκρατίας (Α.Ε. 1014 ημερ. 28.11.90)

Papadopoulos v. The Republic (1968) 3 C.L.R. 62 30

The Cyprus Cement Co. Ltd. v. The Republic (1974) 3 C.L.R. 304

Κουμίδης και άλλοι v. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ.145

Papakyriakou v. Republic (1988) 3 C.L.R. 593

Savva v. Republic (1986) 3 C.L.R. 445

Προσφυγή.

35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία διόρισε το ενδιαφε-

ρόμενο μέρος σαν Εκπαιδύτρια Κοπτικής/ Ραπτικής αντί της αιτήτριας.

Α.Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

5

Ε. Λοϊζίδου (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την καθ' ης η αίτηση.

Ε. Ευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

Ο Πρόεδρος κ. Α. Λοΐζου ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

10

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά:-

15

(α) Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη και/ή άρνηση της καθ' ης η αίτηση να διορίσει μόνιμα ή με σύμβαση ή άλλωσπως την αιτήτρια σαν Εκπαιδύτρια Κοπτικής/Ραπτικής είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος, ότι δε παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

20

(β) Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της καθ' ης η αίτηση να διορίσει τη Δέσποινα Μίτλεττον σαν Εκπαιδύτρια Κοπτικής/Ραπτικής αντί της αιτήτριας είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.

25

Με επιστολή ημερομηνίας 16 Μαρτίου, 1988, ο Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης ζήτησε την πλήρωση 27 θέσεων Εκπαιδευτή, περιλαμβανομένης και μιας θέσης στην ειδικότητα Κοπτικής/ Ραπτικής στην κλίμακα Α4-Α6, που είναι όλες θέσεις Πρώτου Διορισμού. Η θέση προκηρύχθηκε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 14 Αυγούστου 1987, και στις 18 Δεκεμβρίου, 1987, ετοιμάστηκε ο πίνακας διοριστέων, σύμφωνα με τον οποίο η αιτήτρια είχε τον αριθμό 1, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος δεν περιλαμβανόταν.

30

Το ενδιαφερόμενο μέρος, που στο μεταξύ είχε πληρο-

φορηθεί με επιστολή ημερομηνίας 7 Δεκεμβρίου, 1987, ότι η αίτηση της δεν μπορούσε να γίνει δεκτή γιατί δεν είχε την απαιτούμενη από τα Σχέδια Υπηρεσίας πενταετή τεχνική πείρα στην ειδικότητα της μετά τη συμπλήρωση των σπουδών της, υπέβαλε ένσταση επισυνάπτοντας σχετικές βεβαιώσεις υπηρεσίας από δυο διαφορετικές εταιρείες. 5

Με βάση τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, που θ' αναφέρεται στη συνέχεια ως η Επιτροπή, αποφάσισε, στη συνεδρία της ημερομηνίας 15 Ιανουαρίου, 1988, ν' αποδεχθεί την ένσταση του ενδιαφερόμενου μέρους. Στον αναθεωρημένο πίνακα διοριστέων, που καταρτίστηκε στις 25 Απριλίου, 1988, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε τον αριθμό 1 και η αιτήτρια τον αριθμό 2. 10

Στη συνέχεια η Επιτροπή, αφού κάλεσε σε προσωπικές συνεντεύξεις την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος, αποφάσισε, στις 3 Ιουνίου, 1988, να προσφέρει διορισμό στην επίδικη θέση, από 1 Σεπτεμβρίου, 1988, στο ενδιαφερόμενο μέρος. 15

Ο πρώτος ισχυρισμός της αιτήτριας είναι ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατ' εφαρμογή λανθασμένων νομοθετικών διατάξεων, και συγκεκριμένα ότι στα πρακτικά της Επιτροπής ημερομηνίας 17 Μαρτίου, 1988, που λήφθηκε η απόφαση για κλήση των υποψήφιων σε προσωπικές συνεντεύξεις, και 3 Ιουνίου, 1988, που λήφθηκε η επίδικη απόφαση, γίνεται αναφορά στο Νόμο 180/87, ενώ ο Νόμος αυτός έχει μεταγενέστερα τροποποιηθεί με τους Νόμους 245/87 και 76/88, που είναι όλοι τροποποιητικοί του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 έως (Αρ. 3) του 1987 του βασικού δηλαδή Νόμου. 20 25

Βρίσκω τον ισχυρισμό αυτό του ευπαίδευτου δικηγόρου της αιτήτριας αβάσιμο, διότι, όσον αφορά τα πρακτικά της Επιτροπής ημερομηνίας 17 Μαρτίου, 1988, (Παράρτημα Γ), γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στο άρθρο 28Γ(2) (β), όπως εκτίθεται στο Νόμο 180/89, διότι η απόφαση της Επιτροπής να καλέσει τους υποψήφιους σε προσωπικές συνεντεύξεις έγινε με βάση το άρθρο αυτό, που ίσχυε 30 35

χωρίς καμιά τροποποίηση. Όσον αφορά τα πρακτικά, ημερομηνίας 3 Ιουνίου, 1988, (Παράρτημα Ε), σ' αυτά αναφέρεται ότι:-

"Η Επιτροπή έχοντας υπόψη:-

- 5 (α) Τις διατάξεις των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 και 1988 και ειδικότερα τα άρθρα 28Γ και 28Δ."

10 Από το μέρος αυτό των πρακτικών συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι τροποποιητικοί νόμοι που αναφέρει ο δικηγόρος της αιτήτριας (245/87 και 76/88) ήταν υπόψη της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής. Επίσης στο πρακτικό συνεδρίας ημερομηνίας 18 Δεκεμβρίου, 1987, (Παράρτημα Η), κατά την οποία καταρτίστηκαν οι πίνακες διοριστέων, αναφέρεται ρητά ότι οι πίνακες έγιναν "με βάση τα κριτήρια που προνοεί ο Νόμος 180/87, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 245/87 ...". Εξάλλου όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Λιμνάτου και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (Αναθεωρητική Έφεση 1014, στην οποία η απόφαση δόθηκε στις 28 Νοεμβρίου, 1990), "... επίκληση εσφαλμένης νομοθετικής διατάξεως δεν οδηγεί σε ακυρότητα αν η απόφαση ή το μέρος αυτής μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθεσία και διάταξη" (βλέπε *Papadopoulos v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 262 στη σελ. 674, και *The Cyprus Cement Co. Ltd. v. The Republic* (1974) 3 C.L.R. 304 στις σελ. 307, 308)". Με βάση τα πιο πάνω ο ισχυρισμός αυτός της αιτήτριας απορρίπτεται.

30 Ο δεύτερος ισχυρισμός που προβλήθηκε εκ μέρους της αιτήτριας αφορά το χρόνο σύνταξης των πινάκων διοριστέων. Είναι η θέση της αιτήτριας ότι ο πίνακας διοριστέων (Παράρτημα Στ) που συντάχθηκε στις 25 Απριλίου, 1988, συντάχθηκε παράνομα, εφόσον το άρθρο 28B(5) του Νόμου προβλέπει ότι ο πίνακας συντάσσεται το μήνα Αύγουστο.

35 Το άρθρο 28B(5) του Νόμου, που εκτίθεται στο Νόμο 180/87, όπως αναριθμήθηκε και τροποποιήθηκε από το

Νόμο 245/87, έχει ως ακολούθως:-

(5) Κατά το μήνα Αύγουστο κάθε χρόνου η Επιτροπή, εφαρμόζοντας τις σχετικές διατάξεις του Νόμου αυτού, προβαίνει σε αναθεώρηση των πινάκων διοριστέων, όπως επίσης και σε συμπλήρωσή τους με υποψηφίους οι οποίοι με αίτησή τους αποτείνονται για να εγγραφούν σ' αυτούς." 5

Την ίδια μέρα που λήφθηκε η επίδικη απόφαση (3 Ιουνίου, 1988) δημοσιεύτηκε ο Νόμος 76/88, που τροποποιούσε το άρθρο αυτό με την προσθήκη, μετά τη λέξη "τους" και πριν τη λέξη "αποτείνονται", στην τελευταία γραμμή, των λέξεων "που υποβάλλεται ως την 31η Μαΐου του ίδιου χρόνου". Η τροποποίηση αυτή έχει αναδρομική ισχύ από τις 31 Ιουλίου, 1987, είναι όμως χωρίς σημασία στην παρούσα υπόθεση. 10 15

Όπως φαίνεται από το λεκτικό του πιο πάνω άρθρου, αυτό δεν αναφέρεται στη σύνταξη πινάκων αλλά στην αναθεώρηση και συμπλήρωσή τους. Επιπλέον το άρθρο 5 (1) του Νόμου 245/87, προνοεί ότι:-

"5-(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των εδαφίων (1) και (2) του άρθρου 28Α του βασικού νόμου, η Επιτροπή θα συντάξει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1987, πίνακες διοριστέων με βάση τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν μέχρι και την 31η Αυγούστου, 1987 για τις θέσεις που δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας της 14ης Αυγούστου, 1987 με αριθμό γνωστοποιήσεων 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516 και 2517." 20 25

Η επίδικη θέση δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας της 14ης Αυγούστου, 1987, με Αριθμό Γνωστοποίησης 2515 και επομένως εφαρμόζονται, στην περίπτωση αυτή, οι πρόνοιες του άρθρου 5(1) του Νόμου 245/87. 30

Η σύνταξη του πίνακα διοριστέων στην παρούσα υπό-

5
10
15
20
25
30
35

θεση έγινε, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της Ε.Ε.Υ., Παράρτημα Η, στις 18 Δεκεμβρίου, 1987. Ο πίνακας ημερομηνίας 25 Απριλίου, 1988, (Παράρτημα Στ) είναι αυτός που διαμορφώθηκε τελικά μετά την εξέταση των ενστάσεων που υποβλήθηκαν και, εφόσον ο Νόμος δεν ορίζει ότι οι πίνακες που θα συνταχθούν μέχρι την 31 Δεκεμβρίου, 1987, πρέπει να είναι οι τελικοί, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει παρέκκλιση από τις πρόνοιες του Νόμου (βλέπε *Κουμίδη και Άλλων και Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 145). Επομένως ο ισχυρισμός αυτός της αιτήτριας απορρίπτεται. Ο επόμενος ισχυρισμός της αιτήτριας είναι ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πληρούσε τα προσόντα που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας για διορισμό, και συγκεκριμένα δεν είχε την απαιτούμενη πενταετή τεχνική πείρα στην ειδικότητα, μετά τη συμπλήρωση των σπουδών της, η δε Επιτροπή δε διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα για να εξακριβώσει κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε το προσόν αυτό.

20
25
30
35

Το ενδιαφερόμενο μέρος στην αίτησή της για διορισμό (που βρίσκεται στο φάκελό της, Τεκμήριο 2), δήλωσε, στη στήλη που αφορά προηγούμενη απασχόλησή της, εκτός από την εκπαιδευτική υπηρεσία της που ανέρχεται συνολικά στον ένα χρόνο, ότι από την 1 Σεπτεμβρίου, 1979, μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησής της ήταν "Ιδιοκτήτρια ιδιωτικού φρονιστηρίου, Parhos Language Centre". Δε φαίνεται να υπέβαλε οποιαδήποτε άλλα στοιχεία για άλλη απασχόληση/πείρα και έτσι η Επιτροπή, με επιστολή της, ημερομηνίας 7 Δεκεμβρίου, 1987, πληροφόρησε το ενδιαφερόμενο μέρος ότι η αίτησή της δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή γιατί αυτή δεν είχε την απαιτούμενη πενταετή τεχνική πείρα. Το ενδιαφερόμενο μέρος με επιστολή της, που λήφθηκε από την Επιτροπή στις 28 Δεκεμβρίου, 1987, ανέφερε:-

35

"Σας πληροφορώ ότι τα σχέδια υπηρεσίας που προβλέπουν την πενταετή πείρα υπήρχαν από τον Αύγουστο του 1983 και βάσει αυτών είχα τοποθετηθεί στους καταλόγους διοριστέων αφού υπέβαλα όλα τα δικαιολογητικά. Σας αποστέλλω και αντίγραφο της επιστο-

λής σας με ημερομηνία 9 Αυγούστου, 1983.

Σας αποστέλλω επίσης και τα υπόλοιπα δικαιολογητικά που υπερκαλύπτουν την πενταετή τεχνική πείρα αλλά και εκπαιδευτική πείρα.

- α) ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ (16 περ. εβδομ.) 5
 29/10/75 - 31/07/76
 Αντικατάσταση 18/04/77 - 26/05/77
 Αντικατάσταση 7/01/79 - 20/02/79
- β) MELANIE FASHIONS LTD. 1/06/77 - 30/12/78
- γ) PEACOCK FASHIONS LTD. 1/11/81 - 20/03/87" 10

Στην επιστολή αυτή το ενδιαφερόμενο μέρος επισύναψε και τα σχετικά πιστοποιητικά.

Η Επιτροπή στη συνεδρία της ημερ. 15 Ιανουαρίου, 1988, (Παράρτημα Θ), αφού εξέτασε, μεταξύ άλλων, την ένσταση του ενδιαφερόμενου μέρους με τα σχετικά πιστοποιητικά που υπέβαλε, αποφάσισε ότι αυτή έχει το προσόν της πενταετούς τεχνικής πείρας και την περιέλαβε στον κατάλογο διοριστέων. 15

Μετά την καταχώριση της προσφυγής και κατόπιν ερευνών του δικηγόρου της αιτήτριας στο Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προσκομίστηκαν στοιχεία που έδειχναν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατά την περίοδο 1982-87 πλήρωσε εισφορές ως αυτοτελώς εργαζόμενο πρόσωπο, ως "υπεύθυνη του Paphos Language Centre". 20

Με επιστολή της, ημερομηνίας 7-Φεβρουαρίου, 1990, η δικηγόρος της Επιτροπής ζήτησε απ' αυτήν να ερευνήσει, κατά πόσο ενόψει των στοιχείων αυτών το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το αμφισβητούμενο προσόν. Με επιστολή της, ημερομηνίας 16 Φεβρουαρίου 1990, η Επιτροπή διαβίβασε βεβαίωση από την εταιρεία Peacock Fashions Ltd. 30 που προσκόμισε το ενδιαφερόμενο μέρος αναφορικά με τους όρους εργασίας της. Το ενδιαφερόμενο μέρος προέβηκε επίσης σε ένορκη δήλωση σχετικά με το θέμα.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ανέφερε, σε υποστήριξη του ισχυρισμού του για έλλειψη δέουσας έρευνας, ότι τα στοιχεία αυτά είναι μεταγενέστερα και δε βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής όταν εξέταζε το θέμα.

5 Το μόνο στοιχείο που δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής όταν πήρε την επίδικη απόφαση ήταν οι όροι εργασίας του ενδιαφερόμενου μέρους στην εταιρεία Peacock Fashions Ltd. Το στοιχείο όμως αυτό δε διαφοροποιεί καθόλου την κατάσταση. Κατά το χρόνο της λήψης της επίδικης απόφασης η Επιτροπή είχε ενώπιόν της τόσο τη δήλωση του ενδιαφερόμενου μέρους στην αίτησή της ότι ήταν ιδιοκτήτρια ιδιωτικού φροντιστήριου, όσο και τις βεβαιώσεις των εργοδοτών της. Με βάση τα στοιχεία αυτά ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Επιτροπή ν' αποφασίσει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε το προσόν της πείρας και το Δικαστήριο δεν μπορεί ν' αντικαταστήσει την κρίση της Επιτροπής με τη δική του. Ως αποτέλεσμα ο ισχυρισμός αυτός επίσης απορρίπτεται.

20 Τέλος, ο ευπαιδευτος δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι ο λόγος που προτιμήθηκε για διορισμό το ενδιαφερόμενο μέρος αντί της αιτήτριας, δηλαδή το γεγονός ότι πήρε το ακαδημαϊκό της προσόν ένα χρόνο νωρίτερα από την αιτήτρια είναι αντίθετος προς το Σύνταγμα και τη νομολογία μας.

25 Για την παραβίαση του Συντάγματος δεν προβλήθηκε κανένας ισχυρισμός. Σχετικά με τη νομολογία μας, έγινε αναφορά στην υπόθεση *Parakytiakou v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 593, η οποία βασίστηκε στην υπόθεση *Sanva v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 445.

30 Και στις δυο αυτές υποθέσεις η σχετική πρόνοια, με βάση την οποία ο χρόνος απόκτησης των ακαδημαϊκών προσόντων των υποψηφίων λαμβανόταν υπόψη για σκοπούς διορισμού, βρισκόταν στους Κανονισμούς. Επειδή δε ο Νόμος δεν παρείχε εξουσία για θέσπιση τέτοιων Κανονισμών, οι Κανονισμοί αυτοί κρίθηκαν ότι θεσπίστηκαν καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρείχε ο Νόμος που

κηρύχθηκαν άκυροι.

Στην παρούσα περίπτωση υπάρχει συγκεκριμένη νομοθετική πρόνοια που διέπει τον τρόπο σύνταξης πινάκων διοριστέων που είναι το άρθρο 28B του Νόμου, όπως εκτίθεται στο άρθρο 3 του Νόμου 180/87. Η παράγραφος (2) του άρθρου αυτού, όπως αντικαταστάθηκε αργότερα με το άρθρο 2(α) του Νόμου 245/87, με ισχύ από την 31 Ιουλίου, 1987, έχει ως εξής:-

5

"(2) Η σειρά προτεραιότητας καθορίζεται πρώτα από το έτος απόκτησης του πρώτου τίτλου σπουδών."

10

Απ' όσα τέθηκαν ενώπιόν μου, δεν πείσθηκα ότι η πρόνοια αυτή είναι αντίθετη με το Σύνταγμα ή τη νομολογία μας και επομένως απορρίπτω τον ισχυρισμό αυτό ως αβάσιμο.

Κατά συνέπεια, η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

15

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.